

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 117/2026-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditřa a Rastislava Kařřáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Trnavský samosprávny kraj**, Starohájska 10, Trnava, zastúpeného Advokátska kancelária IURISTHALIA s.r.o., Majakovského 9, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/22/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/22/2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Galanta **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/22/2021 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **1 000 eur**, ktoré mu **j e p o v i n n ý** zaplatiť Okresný súd Galanta do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Galanta **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **1 014,40 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie

veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/22/2021 konal bez zbytočných prietáhov, a priznať mu finančné zadosťučinenie 5 000 eur a trovy konania.

2. Uznesením sp. zn. IV. ÚS 117/2026 z 24. februára 2026 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ svoju neuhradenú pohľadávku voči dlžníkovi Čistý deň, n. o., z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľa bez právneho titulu vo výške 83 037 eur s príslušenstvom uplatnil podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu 10. mája 2021. Platobný rozkaz bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/347/2021 z 26. mája 2021. Na základe výzvy na vyjadrenie k podanému odporu dlžníka sťažovateľ navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde. Okresný súd Banská Bystrica 10. decembra 2021 vec postúpil porušovateľovi, u ktorého je vec vedená pod sp. zn. 8Cb/22/2021.

4. Okresný súd výzvou doručenou 25. januára 2022 požiadal sťažovateľa o vyjadrenie k možnosti prerušenia konania, s čím sťažovateľ nesúhlasil.

5. Okresný súd napriek tomu vydal uznesenie sp. zn. 8Cb/22/2021 z 10. júna 2022, ktorým prerušil napadnuté konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 26Cb/18/2018.

6. Na základe odvolania sťažovateľa Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 32Cob/79/2022 z 28. septembra 2023 uznesenie o prerušení konania zrušil, považujúc ho za arbitrárne a zmätočné. Odvolací súd odmietol právny názor o nutnosti prerušiť konanie z dôvodu podľa § 162 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pretože súd prvej inštancie bol oprávnený vyriešiť si otázku vlastníctva ako prejudiciálnu otázku a mal vo veci konať.

7. Prvé pojednávanie vo veci sa konalo až 18. januára 2024, na ktorom okresný súd bez prejednávania veci opätovne vydal uznesenie o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 26Cb/18/2018.

8. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania sťažovateľa uznesením sp. zn. 6Cob/105/2024 z 18. júla 2024 druhé uznesenie o prerušení konania zrušil, argumentujúc, že na prerušenie konania nebol dôvod a okresný súd sa mal vysporiadať s otázkou vlastníctva nehnuteľností formou prejudiciálnej otázky.

9. Keďže okresný súd vo veci ani tri roky od podania žaloby nerozhodol, bezdôvodné obohatenie na strane dlžníka za užívanie nehnuteľností pokračovalo, a preto sťažovateľ podal návrh na rozšírenie pôvodnej žaloby, pričom si na základe zmenenej žaloby uplatňoval u dlžníka nárok na zaplatenie istiny 178 737 eur s príslušenstvom. Uznesením sp. zn. 8Cb/22/2021 z 10. septembra 2024 okresný súd pripustil rozšírenie žaloby.

10. Druhé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 16. januára 2025. Okresný súd po zhrnutí vyjadrení strán ustálil, čo je medzi stranami sporné, a určil rozsah dokazovania. Následne odročil pojednávanie na neurčito s tým, že „z katastra v Galante bude žiadaný spis V 4/2005. Po predložení spisu vo veci bude nariadená miestna ohliadka, na ktorú budú sporové strany predvolané.“.

11. Po roku od odročenia pojednávania bola 14. januára 2026 uskutočnená miestna obhliadka nehnuteľností. Nový termín súdneho pojednávania nebol dosiaľ nariadený.

II.

Argumentácia sťažovateľa

12. Okresný súd podľa sťažovateľa počas piatich rokov neurobil jediný procesný úkon, ktorý by reálne smeroval ku skončeniu veci sťažovateľa.

13. Ku kritériám posudzovaným ústavným súdom pri hodnotení existencie zbytočných prietahov sťažovateľ uvádza, že z hľadiska právnej a faktickej zložitosti žaloby na plnenie, resp. o vydanie bezdôvodného obohatenia, i keď sa v konaní vyskytne prejudiciálna otázka, patria medzi bežnú sporovú agendu všeobecných civilných súdov. Nejde o takú zložitú právnu problematiku, ktorá by odôvodňovala neefektívne a nehospodárne konanie okresného súdu. Predlžovanie konania v tomto prípade nebolo spôsobené vykonávaním rozsiahleho dokazovania, keďže sa ani žiadne dokazovanie nevykonávalo. V konaní sa nevyskytli žiadne objektívne okolnosti, ktoré by okresnému súdu objektívne znemožňovali vo veci efektívne a hospodárne vykonávať dokazovanie. Zásah do práv sťažovateľa je o to citeľnejší, keď objektívne nejestvoval dôvod na prerušenie konania.

14. K správaniu účastníka konania sťažovateľ uvádza, že svojim konaním nezavinil neprimerané predlžovanie sporu, vyjadrenia a dôkazy predkladal v určených lehotách, nežiadal o odročenie pojednávania, na pojednávania sa riadne dostavil. Podanými odvolaniami len namietal nesprávny a právne neudržateľný postup okresného súdu.

15. Postup okresného súdu pred prerušením konania považuje sťažovateľ za neefektívny a nehospodárny, ako aj nezákonný, čo opakovane potvrdili odvolacie súdy, ktoré dospeli k záveru, že otázku vlastníctva k jednej z nehnuteľností bol okresný súd nepochybné oprávnený posúdiť ako prejudiciálnu otázku. Sťažovateľ zdôrazňuje, že od podania žaloby do nariadenia prvého pojednávania, ktoré nesplnilo svoj účel (okresný súd len vyhlásil uznesenie o prerušení konania), uplynuli takmer tri roky. Vo vzťahu k dokazovaniu okresný súd v tomto období osobitne k predkladaniu listín či iných dôkazov strany nevyzýval a nevykonával lustrácie a ani si nevyžiadaval žiadne listiny, vychádzal len z písomných podaní strán sporu. Druhé prerušenie konania napriek názoru súdu vyššej inštancie spôsobilo ďalšie predlžovanie napadnutého konania a zbytočné prietahy v konaní. Ani vykonaním druhého pojednávania takmer štyri roky od podania žaloby nedošlo k odstráneniu protiprávneho stavu spôsobeného okresným súdom, ktorý vo veci nerozhodol a pojednávanie odročil na neurčito. Až na tomto pojednávaní okresný súd určil rozsah dokazovania a rozhodol o tom, že nariadi miestnu obhliadku a vyžiada si spis z katastra nehnuteľností, čo mohol urobiť hneď na začiatku konania. Miestnu obhliadku (uskutočnenú až rok po jej nariadení) však nenavrhol ani sťažovateľ, ani dlžník a tiež nie je zrejmé, aké skutočnosti ňou mali byť preukázané. Neefektívnosť postupu súdu sa prejavila aj tým, že znalecký posudok č. 147/2004 si od sťažovateľa vyžiadaval až tri roky a desať mesiacov po začatí konania. Nehospodárnosť postupu okresného súdu tiež spočíva v nedôvodnom odročení druhého pojednávania na neurčito, keďže neexistovali dôvody závažnej povahy, ktoré vylučovali určenie konkrétneho termínu ďalšieho pojednávania.

16. Nedôvodné prerušovanie konania, nevykonávanie dokazovania počas obdobia štyroch rokov, nehospodárne dôkazné prostriedky, prvý nariadený termín pojednávania takmer po troch rokoch,

odročenie pojednávania na neurčito, nariadenie miestnej obhliadky po piatich rokoch od začatia konania predstavujú absolútne neefektívny a nehospodárny postup okresného súdu a v ich dôsledku stav právnej neistoty sťažovateľa pretrvávajúci už päť rokov od podania žaloby.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

17. Okresný súd k sťažnosti uviedol, že predmetom sporu je nárok sťažovateľa proti žalovanému – Čistý deň n. o. z titulu bezdôvodného užívania nehnuteľností, ktoré sú vlastníctvom sťažovateľa, nárok žalovaného proti sťažovateľovi z titulu náhrady škody a otázka vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam.

18. Predmetom konania sp. zn. 26Cb/18/2018 okresného súdu je spor týkajúci sa tých istých sporových strán a týka sa nahradenia prejavu vôle sťažovateľa na uzavretie kúpnej zmluvy s neziskovou organizáciou Čistý deň na prevod vlastníctva k totožným nehnuteľnostiam a určenie vlastníctva k nim. Žaloba vo veci sp. zn. 26Cb/18/2018 bola podaná o tri roky skôr ako žaloba vo veci sp. zn. 8Cb/22/2021. O vlastníctve k nehnuteľnostiam bolo rozhodnuté neprávoplatne 19. februára 2026, predmetné rozhodnutie má zásadný význam pre rozhodnutie v napadnutom konaní.

19. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že po roku od pojednávania konaného 16. januára 2025 bola nariadená miestna obhliadka až na 14. január 2026, stalo sa tak v dôsledku potreby zabezpečenia spisu z Okresného úradu Galanta, katastrálneho odboru, čo sa podarilo až 3. novembra 2025 z dôvodu nefunkčnosti katastra. Znalecký posudok predložený sťažovateľom nebol ucelený.

20. Vzhľadom na uvedené okresný súd zastáva názor, že v predmetnej veci nedošlo a nedochádza k priet'ahom v konaní. V rozhodnom období konal vo veci sudca priebežne, pričom táto doba bola výrazne ovplyvnená nefunkčnosťou katastra nehnuteľností, z čoho vyplývala nemožnosť zadováženia v konaní navrhovaného dôkazu. Iný efektívny spôsob na zadováženie takéhoto dôkazu v konaní neexistoval.

21. Vzhľadom na obsah vyjadrenia okresného súdu ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k danému vyjadreniu, ktorého obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv), a preto pristúpil k meritórnemu posúdeniu dôvodnosti ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

22. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa ako žalobcu na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 47 charty.

K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

23. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 381/2020, I. ÚS 304/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

24. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

25. Z hľadiska povahy veci ústavný súd konštatuje, že konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (I. ÚS 252/2025, IV. ÚS 192/2025), čo napokon vo svojom vyjadrení nespochybnil ani okresný súd.

26. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, z okolností prípadu je zrejmé, že na dĺžku konania malo vplyv uplatňovanie riadnych opravných prostriedkov sťažovateľom, následkom čoho bol spis dvakrát predložený krajskému súdu ako súdu odvolaciemu. Ústavný súd vzhľadom na úspech sťažovateľa v konaní o podaných odvolaniach proti uzneseniam okresného súdu o prerušení konania nemôže zodpovednosť za tento stav pripísať sťažovateľovi.

27. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotí, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, je postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Po oboznámení sa s postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý ústavný súd overil z obsahu súdneho spisu, je zrejmé, že okresný súd nepostupoval v súlade s požiadavkou na konanie bez zbytočných prietáhov (čl. 17 CSP) predovšetkým pri opakovanom prerušení napadnutého konania.

28. Ústavný súd už v minulosti zaujal názor (napr. IV. ÚS 221/03), že pri fakultatívnom prerušení konania podľa § 164 CSP musí konajúci súd dôsledne zvážiť, či prerušenie konania prispeje (alebo je dokonca predpokladom) k spravodlivému rozhodnutiu vo veci (t. j. k naplneniu dikcie čl. 46 ods. 1 ústavy) a či tak tento dôvod prerušenia konania preváži nad záujmom na postupe bez zbytočných prietáhov, ktorý je rozhodnutím o prerušení konania dotknutý. Pri fakultatívnom prerušení konania (na rozdiel od obligatórneho prerušenia podľa § 162 CSP) je to práve konajúci súd, ktorý vyvažuje jednotlivé záujmy stojace pri prerušení konania proti sebe – záujem na spravodlivom rozhodnutí veci a záujem na konaní bez zbytočných prietáhov. Odôvodnené

prerušenie konania predstavuje zákonnú prekážku v konaní, ktorej existencia v zásade nespôsobuje zbytočné prieťahy (napr. I. ÚS 214/06, IV. ÚS 328/09, III. ÚS 73/2022). V prípade sťažovateľa však bolo opakované prerušenie konania posúdené odvolacím súdom ako nezákonné a jeho uznesenia boli zrušené (z dôvodu zmätočnosti, absencie riadneho odôvodnenia a nedôvodnosti). Týmto postupom okresný súd spôsobil predĺženie napadnutého konania o takmer 2 roky.

29. Súčasťou už ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, podľa ktorého čas konania na inštančne nadriadenom súde v prípade zrušenia rozhodnutia z dôvodu nepreskúmateľnosti alebo inej procesnej vady majúcej za následok porušenie práva strany na spravodlivý proces ide na „vrub“ súdu, ktorému sa rozhodnutie zrušilo (m. m. I. ÚS 59/2023, I.ÚS 451/2022, I. ÚS 725/2024). V konkrétnych okolnostiach veci k takémuto vadnému, a tým aj neefektívnemu postupu okresného súdu došlo, takže obdobie odvolacích konaní (november 2022 až október 2024, máj 2024 až august 2024) je nevyhnutné pričítať na vrub okresnému súdu.

30. V roku 2025 sa v zmysle záverov pojednávania konaného 16. januára 2025 okresný súd zamerail na zabezpečenie súvisiaceho spisu z katastra nehnuteľností vrátane znaleckého posudku na stanovenie všeobecnej hodnoty dotknutých nehnuteľností, ktorý síce bol predložený sťažovateľom, avšak v neúplnom znení. Z dôvodu nefunkčnosti katastra nehnuteľností a po opakovaných žiadostiach okresný súd získal znalecký posudok až 3. novembra 2025. Uvedené obdobie preto ústavný súd nevyhodnotil na ťarchu okresného súdu.

31. Postup okresného súdu v napadnutom konaní trvajúcom viac ako 4 roky na prvej inštancii, ktorý až po 3 rokoch od postúpenia veci po upomínamom konaní uskutočnil jediné pojednávanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu (na predchádzajúcom pojednávaní len rozhodol o prerušení konania, pozn.), na ktorom došlo k výsluchu strán konania a ustáleniu rozsahu dokazovania, bez vydania meritórneho rozhodnutia o uplatnenom nároku sťažovateľa, je poznačený zbytočnými prieťahmi, ktoré boli spôsobené predovšetkým neefektívnou činnosťou okresného súdu. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku nálezu).

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 47 charty:

32. V petite svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namietal tiež porušenie svojho práva podľa čl. 47 charty. Z čl. 51 ods. 1 charty vyplýva, že ustanovenia charty sú určené pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Európskej únie. Ústavný súd konštatuje, že v predmetnom konaní sa neaplikovalo právo Európskej únie, a preto ani charta nie je v tomto prípade aplikovateľná. Napokon ani sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti žiadnym spôsobom aplikáciu charty nezdôvodnil, ale opakovane poukazoval na porušenie čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom okresného súdu, ktorý však nepreniesol do znenia petitu ústavnej sťažnosti. Z uvedeného dôvodu ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

33. Keďže konanie vedené aktuálne na okresnom súde nie je dosiaľ ukončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

34. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať finančné zadost'učinenie 5 000 eur, ktoré odôvodňuje celkovou dĺžkou napadnutého konania, ktoré napriek nenáročnosti trvá takmer 5 rokov (spolu s upomínacím konaním, pozn.).

35. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020). Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie prípadná náhrada škody (III. ÚS 75/01, IV. ÚS 15/03).

36. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti tejto veci považoval za potrebné priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie. Pri určení jeho výšky zohľadnil konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä predmet konania, doterajšiu dĺžku napadnutého konania (ku dňu podania ústavnej sťažnosti 4 roky a 1 mesiac) spôsobenú v rozhodujúcej miere neefektívnou činnosťou okresného súdu, ako aj okolnosť, že vo veci nebolo meritórne rozhodnuté. Po zohľadnení týchto okolností, majú na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je len zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 1 000 eur (bod 3 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadost'učinenia, ktorú už ústavný súd nepovažoval za primeranú, návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

37. Ústavný súd priznal sťažovateľovi [§ 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 1 014,40 eur.

38. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2026 vychádzajúca z výpočtového základu 1 586 eur je 396,50 eur a hodnota režijného paušálu je 15,86 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2026 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu), čo predstavuje 824,72 eur, po zvýšení o daň z pridanej hodnoty sumu 1 014,40 eur.

39. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu